

Gud, kjærlighet og Maria

Hvordan kan vi snakke om Gud, kjærlighet og Maria samtidig? Først bør du få vite hva slags kjærlighet det her er snakk om. Her det ikke snakk om forelskelse, men om en sånn kjærlighet man føler når man er **så** glad i noen eller noe at man ønsker å gi og å gjøre **absolutt alt** for å beskytte å passe på denne eller dette. Man kan føle slik kjærlighet til foreldrene sine, til besteforeldre, til venner, til kjæledyr, til steder og til minner, og noen – spesielt når man blir litt eldre – kan føle det slik til naturen. Foreldre føler som regel en slik kjærlighet overfor sine barn. Da Gud skapte verden, elsket Han verden like mye – nei mer (!!!) – enn en far elsker sine barn. Det er derfor vi også kaller gud “Far”.

Ettersom Gud har skapt alt, skjønner vi at Gud må ha en enorm kraft. Denne kraften er så sterkt at skulle vi mennesker se Gud slik han faktisk er, så ville det være kjempefarlig for oss. Gud er klar over det. Han elsker oss jo, og vil dermed ikke skade oss på noen måte. Samtidig vet Han at vi mennesker trenger hjelp her på jorda, for det er jo så mye ondt her nede, og vi har slitt med å finne veien tilbake til Gud etter syndefallet. **Dette har Gud funnet en løsning på:** Han kom ned til oss på jorda som et menneske: som **Jesus**. For å få det til trengte han en menneskemamma, men ikke en hvemsomhelst. Det måtte være et menneske som var uten synd. Et tvers igjennom godt menneske.

Maria var dette mennesket. Hun skulle bli Guds mor: altså mammaen til Jesus. Tenkt på det! Ikke bare måtte hun selv forstå *hvorfor* dette skjedde (at Gud elsket oss mennesker SÅ høyt at Han selv ville bli et menneske for å redde oss), men hun måtte også forstå at hun måtte gi fra seg sitt eget barn (altså Jesus) slik at Han skulle kunne dø for oss.

«For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv;» (Joh 3,16)

Gud visste at hvis han kom ned til jorda, ble født som et menneske (Jesus) døde som et menneske, kunne han vinne over døden. Å vinne over døden betyr å skulle bli levende igjen. Det betyr at Døden mister kontrollen. Hvis Døden ikke kan holde på de døde lenger, har Døden tapt. Her snakker vi om Døden med stor bokstav (som om det var en person). Dette er fordi Døden her er det samme som Det onde, altså Djevelen. Jesus kunne dø fordi han var et menneske, men han kunne våkne til livet igjen – altså vinne over Døden – fordi han også var Gud.

Det har aldri før eller siden vært noe menneske som har fått et så stort og viktig kjærlighetsoppdrag som Maria. Likevel har det vært – og fremdeles er - mennesker som får andre oppgaver fra Gud, og – akkurat som Maria - gir hele sitt liv til denne oppgaven. Disse menneskene kaller vi helgener. Maria selv er ikke bare en helgen. Hun er den aller viktigste av alle helgener. Vi kaller henne ofte «Himmeldronning», og vet at hvis vi ber til henne, så hjelper hun oss å be til Gud. Alle mennesker kan bli helgener. Det kan virke vanskelig, men det aller viktigste blir å gjøre som Maria: Stol på at Gud alltid vet hva som er best for oss. Han elsker oss jo. Noe av det aller viktigste Jesus ønsket å lære oss mennesker var å leve etter Guds viktigste bud. Det lyder slik:

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av all din kraft. Du skal elske din neste som deg selv.» (Mark 12,30-31)